Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 396

fyrtioförsta årgången

19 december 1998

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer — Innehållsförteckning — Sida

I *Meddelanden*

Kommissionen

98/C 396/01 Ecu 1

98/C 396/02 Statligt stöd — C 62/98 (ex N 118/98) — Grekland 2

98/C 396/03 Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget — Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar (1) 5

98/C 396/04 Meddelande från Italien i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (1) 8

98/C 396/05 Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1402 — Gaz de France/BEWAG/GASAG) (1) 9

98/C 396/06 Kommissionens tillkännagivande enligt artikel 12.2 i rådets förordning (EEG) nr 4056/86 beträffande ärende nr IV/36.844 — POLFIN (1) 10

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

98/C 396/07 Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslutet av den 19 december 1996 om antagandet av ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen (Tull 2000) 13

SV

(1) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida

98/C 396/08 Förslag till rådets beslut om makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina . . . 16

98/C 396/09 Ändrat förslag till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget 18

98/C 396/10 Förslag till rådets beslut om undersökningar om markanvändning och skörd och användning av fjärranalys inom jordbruksstatistiken under perioden 1999—2003 25

III *Upplysningar*

Kommissionen

98/C 396/11 Bedrivande av regelbunden lufttrafik — Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Aurillac och Paris (Orly) ([1]) 27

98/C 396/12 Bedrivande av regelbunden lufttrafik — Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Epinal och Paris (Orly) ([1]) 29

98/C 396/13 Bedrivande av regelbunden trafik — Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Périgueux (Bassillac) och Paris (Orly) ([1]) 30

SV

([1]) Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu [1]

18 december 1998

(98/C 396/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,3799	Finska mark	5,95149
Danska kronor	7,44614	Svenska kronor	9,42946
Tyska mark	1,95772	Pund sterling	0,700744
Grekiska drakmer	328,701	USA-dollar	1,17949
Spanska pesetas	166,580	Kanadensiska dollar	1,81724
Franska franc	6,56541	Japanska yen	135,748
Irländska pund	0,788273	Schweiziska franc	1,58701
Italienska lire	1938,85	Norska kronor	9,03374
Nederländska gulden	2,20624	Isländska kronor	82,0691
Österrikiska schilling	13,7729	Australiska dollar	1,89782
Portugisiska escudos	200,738	Nyzeeländska dollar	2,25654
		Sydafrikanska rand	6,99439

[1] Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

STATLIGT STÖD

C 62/98 (ex N 118/98)

Grekland

(98/C 396/02)

(Artiklarna 92—94 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen)

Meddelande från kommissionen enligt artikel 93.2 i EG-fördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om de stöd som Grekland har för avsikt att bevilja till producenter av frukt och grönsaker vars grödor skadades av åkermöss sommaren 1997

Genom nedanstående skrivelse underrättade kommissionen den grekiska regeringen om sitt beslut att inleda förfarandet.

”Kommissionen informerar härmed Grekland om att den, efter att ha undersökt de uppgifter som de grekiska myndigheterna lämnat beträffande ovannämnda stöd, har beslutat att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget.

Genom skrivelse av den 16 februari 1988, som registrerades den 23 februari 1998, meddelade Greklands ständiga representation vid Europeiska unionen kommissionen om de ovannämnda stödåtgärderna i enlighet med artikel 93.3 i fördraget.

Genom skrivelser av den 9 juni och den 8 september 1998, som registrerades den 11 juni respektive 8 september 1998, lämnade Greklands ständiga representation vid Europeiska unionen de ytterligare uppgifter som kommissionen hade begärt i sina skrivelser av den 25 mars 1998 och den 7 augusti 1998.

1. **Beskrivning**

Den anmälda åtgärden gäller ett utkast till ett interministeriellt beslut om godkännande av ekonomiskt stöd till jordbrukare i Thessaloniki län vars vattenmelon- och melongrödor skadades av åkermöss sommaren 1997.

De potentiella mottagarna är heltidsjordbrukare vars grödor skadats i en omfattning av 30 % eller mer, beräknat på grundval av deras produktion 1997 jämfört med deras genomsnittliga produktion under de tre föregående åren. Stödet skulle motsvara 30 % av värdet av den förlorade produktionen. Mottagarna skulle väljas ut på grundval av uppgifter om skadornas omfattning.

Kompensationen skulle enligt planerna betalas ut 1998 och 1999 och stödbudgeten uppgå till 90 miljoner drakmer.

Enligt de grekiska myndigheterna var skadorna på vattenmelon- och melongrödorna som orsakades av åkermöss under sommaren 1997 mycket allvarliga (50—70 %) på en ort och i tre kommuner i Thessaloniki län. Fler möss än normalt hade slagit sig ner och förökade sig i den växande spannmålen.

Denna population upptäcktes inte i tid och bekämpningsåtgärderna vidtogs därför inte tillräckligt snabbt. Så snart man insåg att stora skador orsakades av åkermössen, förklarades området för smittdrabbat och bekämpningen inleddes, men det visade sig vara omöjligt att begränsa skadorna.

Omkring 65 % av området används för spannmålsodling. Mössen hittade föda och fann skydd i den växande spannmålen, men skadorna där blev inte särskilt omfattande. När spannmålen hade skördats, letade den allt större muspopulationen efter annan föda och attackerade melon- och vattenmelonodlingarna. Även tobaksplantor och vinstockar attackerades, men i mindre utsträckning. Melon- och vattenmelongrödorna skadades mest och förstördes i vissa fall till 100 %.

Enligt de grekiska myndigheterna övervakar den berörda länsstyrelsen skadedjurssituationen och organiserar vid alla utbrott av någon som helst betydelse bekämpningsåtgärder, vilket i de flesta fall gör att skadorna blir obetydliga. Det finns emellertid fall då det är svårt att upptäcka att muspopulationen växer på grund av att grödor täcker större delen av området.

2. **Bedömning**

I artikel 92.2 b i fördraget fastställs att stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser är förenligt med den gemensamma marknaden. I enlighet med vedertagen praxis [1], anser kommissionen att denna bestämmelse omfattar nationella stöd som kompensation för materiella skador

[1] Kommissionens arbetsdokument VI/5934/86.

av alla slag som orsakats av jordbävningar, översvämningar, laviner och jordskred. Exceptionella omständigheter som krig, internationella oroligheter eller strejker, eller med vissa reservationer kärnkraftsolyckor och bränder (beroende av storlek) skall behandlas på samma sätt enligt kommissionens åsikt. Utan hänsyn till skadornas omfattning, rättfärdigar alla dessa händelser utbetalning av kompensation till enskilda för de skador som uppstått.

Å andra sidan anser kommissionen att väderleksförhållanden som frost, hagel, is, regn och torka inte kan betraktas som naturkatastrofer enligt fördragets mening, om inte skadorna för den enskilde mottagaren av stödet uppgår till minst 30 % av den normala produktionen (20 % i mindre gynnade områden enligt gemenskapens lagstiftning).

Kommissionen har konsekvent följt ovannämnda politik i samband med tidigare undersökta fall av kompensation för naturkatastrofer och ogynnsamma väderleksförhållanden ([2]).

I det föreliggande fallet tvivlar kommissionen på att invasionen av åkermöss i melon- och vattenmelongrödorna på en ort och i tre kommuner i Thessaloniki län kan anses som en extraordinär händelse mot bakgrund av ovannämnda gemenskapspolitik.

Kommissionen anser att då en jordbrukare förlorar boskap till följd av en epizootisk eller annan sjukdom eller när dennes grödor drabbas av en växtsjukdom, är detta normalt inte en naturkatastrof eller en annan exceptionell omständighet enligt fördragets mening. I sådana fall kan kompensation och stöd för att täcka sådana förluster bara tillåtas av kommissionen på grundval av artikel 92.3 c i fördraget, i vilken det fastställs att stöd för att underlätta utveckling av näringsverksamheter kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden.

När det gäller kriterier för växtsjukdomar som kan omfattas av ovannämnda undantag, anser kommissionen följande:

1. Bara sådana infektioner som är av allmänt intresse (där det krävs utrotning eller kontroll) och för vilka det finns bestämmelser på gemenskapsnivå eller nationell nivå som säger att behöriga myndigheter är skyldiga att vidta åtgärder mot den aktuella sjukdomen, kan omfattas av stödåtgärder. Fall där jordbrukarna rimligtvis själva måste bära ansvaret eftersom det rör sig om normala risker, omfattas däremot inte av sådana åtgärder.

2. Stödåtgärderna skall vara förebyggande, kompenserande eller kombinerade.

3. Stödet får inte leda till överkompensation av de skador som producenterna åsamkats.

Kommissionen har konstaterat att stödet enligt den information som de grekiska myndigheterna lämnat är kompenserande och inte överskrider jordbrukarnas verkliga förluster. Dessutom överskrider förlusternas omfattning den nivå på 30 % jämfört med genomsnittsavkastningen under de tre föregående åren, som är det kriterium som kommissionen använder sig av vid beviljandet av kompensation för förluster som orsakats av ovanliga klimatförhållanden.

Kommissionen tvivlar emellertid i detta skede av förfarandet på, om samma kriterier kan tillämpas analogt på skador som orsakats genom angrepp av skadedjur, till exempel åkermöss. I motsats till förluster som orsakas av växtsjukdomar eller ogynnsamma väderleksförhållanden, vilka av naturen är svåra att förutsäga, framstår skador som orsakas av skadedjur som en konstant och normal risk vid jordbruk och som något som jordbrukare rimligtvis kan förväntas vidta lämpliga förebyggande åtgärder mot.

Även om åkermöss liksom alla andra skadegörare övervakas genom alarmskyddssystem, finns det inga gemenskapsbestämmelser och det tycks inte heller finnas några grekiska bestämmelser som tvingar myndigheterna att vidta åtgärder för att skydda grödor mot åkermöss. I många fall bör det vara tillräckligt att råda jordbrukare att vidta nödvändiga förebyggande åtgärder.

Enligt den beskrivning av händelseförloppet som de grekiska myndigheterna lämnat, tycks åkermössens angrepp ha startat i spannmålsgrödorna och de blev efter skörden ett allvarligt problem för melon- och vattenmelongrödorna. Bekämpningsåtgärder för att skydda grödorna vidtogs inte i tid därför att angreppet inte upptäcktes i tid. Kommissionen anser att det inte finns något i sig ovanligt i det faktum att grödor som melon och vattenmelon växer eller lagras i områden som gränsar till områden där det odlas spannmål. Kommissionen anser att den avgörande faktorn för stödet inte är en naturkatastrof, som till sin natur är svår att förutsäga, utan ett misslyckande att kontrollera skadedjuren som är konstanta fiender till grödor.

Följaktligen har kommissionen intagit ståndpunkten att kompensation till odlare av meloner och vattenmeloner för skador som orsakats av åkermöss måste betraktas som driftsstöd.

([2]) Se tidigare fall, till exempel N 259/97, N 267/97, N 613/97, N 732/97, N 743/97, N 57/98 och NN 72/98.

Driftsstöd strider mot kommissionens praxis vid tillämpningen av artiklarna 92—94 i fördraget, därför att de i sig inte leder till någon utveckling av sektorn eller regionen ([3]). Sådant stöd ger en direkt förbättring av produktions- och marknadsföringsvillkoren för jordbruksprodukter i förhållande till dem som produceras av andra operatörer i Grekland och i Europeiska gemenskapen som inte erhåller ett jämförbart stöd. Mot bakgrund av detta, omfattas stödet av artikel 92.1 i fördraget medan det däremot, enligt vad kommission för närvarande kan se, inte omfattas av de undantag som fastställs i punkterna 2 och 3 i den artikeln ([4]).

Med hänsyn till ovannämnda överväganden uppmanar kommissionen Grekland, i enlighet med förfarandet i artikel 93.2 i EG-fördraget, att uttra sig och lämna alla uppgifter som kan bidra till utvärderingen av stödåtgärden, inom en månad efter dagen för mottagandet av denna skrivelse. Kommissionen ber de grekiska myndigheterna att omedelbart överlämna en kopia av detta brev till potentiella mottagare av stödet.

Kommissionen vill påminna Grekland om att artikel 93.3 i EG-fördraget har en uppskjutande verkan, och hänvisar till den skrivelse som skickades till alla medlemsstater den 22 februari 1995, i vilken det föreskrivs att allt stöd som beviljats olagligt kan komma att återkrävas från mottagaren och/eller att kostnader för nationella åtgärder som direkt påverkar gemenskapsåtgärder kanske inte kommer att täckas av EUGFJ:s budget, beroende av de relevanta bestämmelserna i den nationella lagstiftningen. De belopp som skall återbetalas kommer att inbegripa ränta som beräknas på grundval av de referensräntor som används för att beräkna bidragsekvivalenten för regionala stöd, och som löper från det datum då stödet betalades till mottagaren (mottagarna) till datumet då detta återbetalades.

Kommissionen underrättar Grekland om att den kommer att informera berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Alla sådana berörda parter kommer att uppmanas att yttra sig inom en månad efter datumet för offentliggörandet.

Om denna skrivelse innehåller konfidentiella uppgifter som inte bör offentliggöras, ber vi Er att meddela kommissionen detta inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av denna skrivelse. Om kommissionen inte har mottagit en motiverad begäran inom den föreskrivna fristen, kommer den att anse att Ni lämnat Ert samtycke till att denna skrivelse offentliggörs i sin helhet. Er begäran med de relevanta uppgifterna skall sändas per rekommenderat brev eller fax till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktoratet för jordbruksekonomisk lagstiftning
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51"

Kommissionen ger härmed övriga medlemsstater och andra berörda parter tillfälle att inom en månad från dagen för offentliggörandet av detta tillkännagivande framföra sina synpunkter på stödåtgärderna i fråga. Synpunkterna skall sändas till:

Europeiska kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Synpunkterna kommer att meddelas den grekiska regeringen.

([3]) Förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93, Siemens SA mot Europeiska gemenskapernas kommission; Rättsfallssamling 1995, s. II-1675.

([4]) Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris mot Europeiska gemenskapernas kommission; Rättsfallssamling 1980, s. 2671.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i Romfördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(98/C 396/03)

(Text av betydelse för EES)

Antaget: 18.2.1998

Medlemsstat: Frankrike

Stöd nr: N 721/97

Benämning: Stöd till forskning och utveckling till förmån för "Tubes et Formes" — stål som inte omfattas av EKSG-fördraget

Syfte: Utveckling av en metod för utformning och tillverkning av ståldelar genom att använda hydroformningsteknik för stålrör eller ihåliga profiler av stål

Rättslig grund: Régime grands projets innovants — Procédure "technologies clés"

Stödnivå: 19,5 % av de stödberättigande kostnaderna

Varaktighet: 9.1997—9.2000

Antaget: 3.7.1998

Medlemsstat: Italien (autonoma regionen Sardinien)

Stöd nr: N 923/96

Benämning: Genomförandebestämmelser för Europeiska unionens åtgärder på området fiske och vattenbruk

Syfte: Främja den sociala och ekonomiska utvecklingen inom sektorn för fiske och vattenbruk

Rättslig grund: Disegno di legge concernente "Disposizioni per l'attuazione degli interventi finanziari dell'Unione Europea in materia di pesca e aquacoltura e disposizione varia"

Budget: 26,4 miljarder italienska lire (± 13 490 035 ecu)

Stödnivå: Enligt de stödsatser som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3699/93

Varaktighet: 1998—2000

Villkor: De som föreskrivs i förordning (EG) nr 3699/93 och i riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn

---

Antaget: 29.7.1998

Medlemsstat: Nederländerna (kommunerna i Enschede, Hengelo, Almelo och Oldenzaal (Twente))

Stöd nr: N 129/98

Benämning: Bidrag till sysselsättningsskapande åtgärder, Twente

Syfte: Regional utveckling

Rättslig grund: Arbeidsplaatsenpremieregeling Twente

Budget: 10 miljoner nederländska gulden för 1997—1999

Stödnivå: 10 000 nederländska gulden per nytt arbetstillfälle

Varaktighet: Programmet upphör att gälla 31.12.1999

Antaget: 30.9.1998

Medlemsstat: Spanien (Extremadura)

Stöd nr: N 488/97

Benämning: Ordning för regionalstöd till förmån för små och medelstora företag

Syfte: Små och medelstora företag

Rättslig grund: Proyecto de Decreto por el que se establece un Programa de ayudas para la Promoción de la Competitividad en las PYMES

Budget: 464 miljoner spanska pesetas per år (± 2,77 miljoner ecu per år)

Stödnivå: 45 %, 50 % eller i förekommande fall 60 % bruttobidragsekvivalenter

Varaktighet: 1998—1999

Antaget: 30.9.1998

Medlemsstat: Spanien (Andalusien)

Stöd nr: N 295/98

Benämning: Förlängning av ordningen för investeringsstöd till förmån för nya företag, utvidgning eller modernisering av företag belägna i områden för särskilda åtgärder "Bahía de Cádiz" och "Jerez de la Frontera"

Syfte: Regional utveckling

Rättslig grund: Proyecto de Decreto por el que se delimita la zona de Acción Especial de la Bahía de Cádiz y de Jerez de la Frontera

Budget: 300 miljoner spanska pesetas per år (± 1,79 miljoner ecu per år)

Stödnivå: Investeringsstöd: 30 % bruttobidragsekvivalent

Varaktighet: 1998—2000

Antaget: 30.9.1998

Medlemsstat: Spanien (Andalusien)

Stöd nr: N 296/98

Benämning: Förlängning av ordningen för investeringsstöd till förmån för nya företag, utvidgning eller modernisering av företag belägna i området för särskilda åtgärder "Campo de Gibraltar"

Syfte: Regional utveckling

Rättslig grund: Proyecto de Decreto por el que se delimita la zona de Campo de Gibraltar

Budget: 300 miljoner spanska pesetas per år (± 1,79 miljoner ecu per år)

Stödnivå: Investeringsstöd: 30 % bruttobidragsekvivalent

Varaktighet: 1998—2000

Antaget: 5.10.1998

Medlemsstat: Italien (Umbria)

Stöd nr: N 818/97

Benämning: Investeringsstöd till företag

Syfte: Stöd till små och medelstora företag och till miljön

Rättslig grund: Accordo ENEL SpA — Umbria (ai sensi dell'articolo 9, allegato IV, del decreto del Presidente del Consiglio del 27.12.1988)

Budget: 20 miljarder italienska lire (± 10 miljoner ecu)

Stödnivå:

— Investeringsstöd: upp till 15 % bruttobidragsekvivalent till små företag, 7,5 % bruttobidragsekvivalent till medelstora företag

— Stöd till förmån för miljön: små företag upp till 40 % bruttobidragsekvivalent, medelstora företag upp till 35 % bruttobidragsekvivalent, stora företag upp till 20 % bruttobidragsekvivalent

Varaktighet: 31.12.2001

Antaget: 9.10.1998

Medlemsstat: Italien (Veneto och Friuli Venezia Giulia)

Stöd nr: N 419/98

Benämning: Interreg II — programmet Italien — Republiken Slovenien.

Åtgärd 3.2 "Företagstjänster"

Syfte: Stöd till förmån för samarbete över gränserna

Rättslig grund: PIC INTERREG II Misura 3.2

Budget: 1,58 miljarder italienska lire (± 814 000 ecu)

Stödnivå:

— Stöd till rådgivning: 50 % av stödberättigande kostnader,

— Teknologiöverföring: 7,5 % bruttobidragsekvivalent (15 % nettobidragsekvivalent i zon 92.3 c) för medelstora företag,

15 % bruttobidragsekvivalent (20 % nettobidragsekvivalent i zon 92.3 c för små företag)

Varaktighet: 1998/99

Antaget: 22.10.1998

Medlemsstat: Italien (Umbria och Marche)

Stöd nr: N 187/98

Benämning: Artikel 6 i lag nr 6 av den 30.1.1998 om åtgärder till förmån för företag inom turistbranschen

Syfte: Ersättning till företag drabbade av jordbävningen den 26 september

Rättslig grund: Legge 30 gennaio 1998, n. 6

Budget: 42 miljarder italienska lire (± 21,625 miljoner ecu)

Stödnivå: Driftsstöd

Varaktighet: 1.10.1997—31.3.1998

Antaget: 28.10.1998

Medlemsstat: Italien (Sicilien)

Stöd nr: N 340/A/96

Benämning: Regional lag nr 33/96, åtgärder till förmån för sysselsättning

Syfte: Utveckling av sysselsättningen inom olika områden

Rättslig grund: Legge regionale 33/96

Stödnivå:

— Verksamhetsstöd: 23,5 miljoner italienska lire

— Investeringsstöd: maximum 50 % brutto + 15 % netto

Varaktighet:

— 31.12.2000: Stöd till beställningar

— 31.12.1999: Andra system

Antaget: 28.10.1998

Medlemsstat: Italien (Molise)

Stöd nr: N 226/98

Benämning: Upprättande av garantifonder till förmån för små och medelstora företag

Syfte: Investeringsstöd till förmån för små och medelstora företag i en berättigad region 92.3 c

Rättslig grund: Legge regionale 21.10.1997, n. 19

Budget: 850 miljoner italienska lire (± 440 000 ecu)

Stödnivå: 1,87 % nettobidragsekvivalent

Varaktighet: Obegränsad. De italienska myndigheterna har förpliktat sig att från 1.1.2000 bevilja stödet inom den begränsning som enligt den nya italienska kartan är fastställd för den regionala stödnivån

---

Antaget: 28.10.1998

Medlemsstat: Österrike

Stöd nr: N 482/98

Benämning: Regionalstödskarta för 1999

Syfte: Regional utveckling

Stödnivå:

— Region 92.3 a (Burgenland): till 40 % nettobidragsekvivalent

— Region 92.3 c: nettobidragsekvivalent mellan 12,5 och 20 %

Varaktighet: 1.1.1999—31.12.1999

Antaget: 10.11.1998

Medlemsstat: Italien (Sardinien)

Stöd nr: N 272/98

Benämning: Stöd för att öka övernattningskapaciteten inom turistsektorn

Syfte: Regionalt investeringsstöd till företag inom turistsektorn

Rättslig grund: Legge Regione Sardegna dell'11.3.1998, n. 9

Budget: 4 miljarder italienska lire (± 2,6 miljoner ecu)

Stödnivå: 40 % nettobidragsekvivalent

Stöd av mindre betydelse

Varaktighet: Obestämd

Antaget: 16.11.1998

Medlemsstat: Italien (Marche)

Stöd nr: N 469/98

Benämning: Gemensamt programplaneringsdokument. Mål 2 — åtgärd 1.4, stöd till investering i små och medelstora företag till förmån för miljö och säkerhet.

Syfte: Horisontellt (miljö)

Rättslig grund: Docup obiettivo 2 — Marche — 1997-1999

Budget: 1,917 miljoner ecu från staten och 0,288 miljoner ecu från regionen Marche

Stödnivå: 25 % bruttobidragsekvivalent om det gäller stöd för att hjälpa små och stora företag att anpassa sig till de nya obligatoriska normerna eller 40 % bruttobidragsekvivalent för stöd till investeringar som är avsedda att sträcka sig längre än kraven enligt de obligatoriska normerna.

Varaktighet: Till den 31 december 1999

Meddelande från Italien i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten

(98/C 396/04)

(Text av betydelse för EES)

I enlighet med artikel 3.3 i direktiv 94/22/EG meddelar den italienska regeringen härmed att det område som företaget ENI tidigare hade exklusiv rätt till enligt lag nr 136 av den 10 februari 1953, blir permanent tillgängligt för undersökning och utvinning av kolväten från det datum detta meddelande offentliggörs. Från detta datum får ansökningar lämnas in om tillstånd för prospektering efter och undersökning av samt om koncession för utvinning av kolväten, för den del av området där tillstånd eller koncessioner inte har tilldelats företaget ENI, i enlighet med bestämmelserna i lagdekret nr 625 av den 25 november 1996, genom vilket direktiv 94/22/EG införlivas i den nationella lagstiftningen.

I enlighet med lag nr 6 av den 11 januari 1957, lag nr 613 av den 21 juli 1967, presidentdekret nr 1336 av den 30 december 1969, ändrade genom lag nr 9 av den 9 januari 1991, och lagdekret nr 625 av den 25 november 1996, genom vilket direktiv 94/22/EG införlivas, är således hela den italienska republikens territorium samt det territorialvatten och den del av kontinentalsockeln som faller under italiensk jurisdiktion, i enlighet med vad som avses i artikel 3.3 i direktivet, nu permanent tillgängliga för undersökning och utvinning av kolväten, om inte annat följer av miljöskyddslagstiftningen. Detta gäller ej i de fall tillstånd för undersökning och koncessioner för utvinning har utfärdats enligt ovannämnda lagar och enligt regionen Siciliens regionallagar nr 30 av den 20 mars 1950 och nr 2 av den 11 januari 1963, regionen Sardiniens regionallag nr 20 av den 19 december 1959 samt regionen Friuli Venezia Giulias regionallag nr 38 av den 18 augusti 1971.

Upplysningar i denna fråga kan erhållas från Ministero dell'industria, del commercio e dell'artigianato, Direzione generale dell'energia e delle risorse minerarie, Ufficio nazionale minerario per gli idrocarburi e la geotermia, Via Molise 2, I-00187 Rom. Ministeriet är i enlighet med artikel 10 i direktiv 94/22/EG den myndighet som för närvarande ansvarar för utfärdande av tillstånd för prospektering och undersökning och koncessioner för utvinning av kolväten samt för kontrollen av hur dessa används.

En aktuell förteckning över de tillstånd för prospektering och undersökning och koncessioner för utvinning som redan utfärdats för Italiens territorium, dess territorialvatten och kontinentalsockel återfinns i *Bollettino ufficiale degli idrocarburi e della geotermia*, som ministeriet för industri, handel och hantverk sammanställer varje månad och som publiceras av Istituto poligrafico e zecca dello Stato, Piazza Verdi, I-00187 Rom.

I enlighet med artikel 5.1 i direktiv 94/22/EG meddelas även att de kriterier som legat till grund för utfärdandet av tillstånd för prospektering och undersökning och koncessioner för utvinning finns angivna i lag nr 6 av den 11 januari 1957 (offentliggjord i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 29 januari 1957), lag nr 613 av den 21 juli 1967 (offentliggjord i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 3 augusti 1967), lag nr 9 av den 9 januari 1991 (offentliggjord i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 16 januari 1991), dekret från ministern för industri, handel och hantverk av den 6 augusti 1991 (offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 23 september 1991), presidentdekret nr 526 av den 18 april 1994 (offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 5 september 1994), presidentdekret nr 484 av den 18 april 1994 (offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* den 8 augusti 1994) och lagdekret nr 625 av den 25 november 1996 (offentliggjort i *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italiana* nr 293 av den 14 december 1996).

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende nr IV/M.1402 — Gaz de France/BEWAG/GASAG)

(98/C 396/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 10 december 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ([2]), genom vilken Gaz de France Deutschland GmbH (GDFD), kontrollerat av Gas de France (Frankrike) och Berliner Kraft- und Licht (Bewag)- Aktiengesellschaft (BEWAG) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, gemensam kontroll över GASAG Berliner Gaswerke Aktiengesellschaft (GASAG).

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— GDFD: Holdingbolag för innehav inom kraftproduktion, främst inom gassektorn.

— BEWAG: Huvudsakligen aktivt inom produktion och distribution av elektricitet och fjärrvärme.

— GASAG: Distribution av gas och fjärrvärme (lokalt och inom större område).

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1402 — Gaz de France/BEWAG/GASAG till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

([1]) EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.
([2]) EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Kommissionens tillkännagivande enligt artikel 12.2 i rådets förordning (EEG) nr 4056/86 beträffande ärende nr IV/36.844 — POLFIN

(98/C 396/06)

(Text av betydelse för EES)

INLEDNING

1. Den 17 december 1997 lämnade Finncarriers Oy AB (Finncarriers) en ansökan enligt artikel 12 i rådets förordning nr 4056/86 ([1]) för att få ett beslut om undantag enligt artikel 85.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Ansökan gjordes av Finncarriers i dess egenskap av konferensledare för POLFIN Liner Conference (konferensen) och gällde dels det egna rederiet, dels de andra medlemmarna i konferensen, Euroafrica Shipping Lines Limited och Poseidon Schiffahrt AG ([2]) (parterna).

ORGANISATIONEN

2. Parterna gick in i konferensavtalet för att slå samman sina resurser, intäkter och kostnader från sin respektive linjefart mellan hamnar i Finland och Polen. Parterna driver tre turer i veckan mellan Helsingfors och Gdynia, en tur i veckan mellan Helsingfors och Szczecin och en tur i veckan mellan Kotka och Gdynia.

3. Parterna driver två fartyg: M/V "Inowroclaw", som har nominerats av Euroafrica och M/V "Swan Hunter", som har nominerats gemensamt av Finncarriers och Poseidon. Både M/V "Inowroclaw" och M/V "Swan Hunter" tillhör isklass-kategorin "1A". Den service som tillhandahålls av konferensen är för både roll-on/roll-off (Ro-Ro)-last, dvs. last som fraktas på lastbil, släpfordon (påhängsvagnar) och rullflaksbilar, stuvningsbar Ro-Ro, så kallad Sto-Ro last. Konferensen tillhandahåller inte landtransportservice och inte kombinationer av sjö- och landtransporter.

4. Parternas andelar i konferensen är 50 % för Euroafrica och 50 % för Finncarriers och Poseidon. Enligt konferensavtalet har parterna åtagit sig att bidra med den utrustning som behövs för färje- och fraktgodshanteringen i en utsträckning som i möjligaste mån står i förhållande till deras respektive konferensandelar. Även konferensens vinster och förluster av tidsbefraktningsverksamheten fördelas i förhållande till konferensandelarna. Parterna tillämpar enhetliga eller gemensamma fraktsatser för sin service i enlighet med artikel 1.3 b i förordning (EEG) 4056/86.

5. Parterna har rätt att ingå enskilda serviceavtal med speditörer på sådana villkor som överenskoms från fall till fall och i enlighet med normalt handelsbruk. Villkoren i sådana enskilda serviceavtal avslöjas inte för konferensens övriga medlemmar. Om en speditör så önskar erbjuder Finncarriers och Euroafrica även serviceavtal som inbegriper båda dessa parter, till avgifter som förhandlas fram från fall till fall mellan konferensledaren och den speditör som önskar ingå avtal.

6. Konferensavtalet trädde i kraft den 1 januari 1997 och gäller på obegränsad tid, men parterna kan säga upp det genom sex månaders varsel till de övriga parterna.

FINSKA VATTENVÄGAR

7. Mer än 90 % av Finlands totala exportvolym och mer än 70 % av den totala importvolymen sker med sjötransport. Med tanke på hur beroende Finland är av sina sjötrafikleder är de extrema väderförhållandena på vintern, när havet fryser, en särskilt viktig faktor. Den finska riksdagen har beslutat att mellan 23 och 26 hamnar måste hållas öppna året runt. Detta leder till avsevärda extra kostnader för staten och för de företag som driver fartyg liknande dem som används av konferensen.

8. Vid tiden för Finlands anslutning till Europeiska unionen gjorde Republiken Finland och medlemsstaterna en gemensam förklaring om att de på grund av Finlands geografiska läge och de rådande klimatförhållandena var överens om att ägna tillbörlig uppmärksamhet åt att behålla och utveckla dess förbindelser sjövägen ([3]).

([1]) EGT L 378, 31.12.1986, s. 4.

([2]) Den 12 mars 1998 överfördes Poseidon Schiffahrt AG till Finnlines Ltd, Finncarriers ägare.

([3]) I ärende nr IV/35.680 — Baltic Liner Conference Agreement tog kommissionen, i och med sitt beslut att inte göra några invändningar mot undantaget, uttryckligen hänsyn till det faktum att det ifrågavarande samarbetet hade ökat effektiviteten på parternas verksamhet och möjliggjort för dem att göra betydande investeringar i utrustning som var särskilt lämpad för klimatförhållandena i Bottniska viken och Finska viken och för de finska speditörernas särskilda behov.

MARKNADEN

9. Parterna har lämnat siffermaterial som de hade fått från de finska sjöfartsmyndigheterna och som visar att den årliga sjötrafiken i nordlig riktning från Polen till Finland för alla fartyg uppgår till runt 172 000 ton. Trafiken i sydlig riktning från Finland till Polen uppgår på årsbasis för alla fartyg till runt 323 000 ton. Ungefär 65 % av trafiken i nordlig riktning och 77 % av trafiken i sydlig riktning utgörs av bulkgods. Resten utgörs av containrar eller Ro-Ro.

10. Parterna är för närvarande de enda som tillhandahåller transportservice för containrar, lastbilar och påhängsvagnar på de leder som trafikeras av konferensen. Runt 91 % av den volym som fraktas av konferensen i nordlig riktning och 90 % av volymen i sydlig riktning regleras genom årsavtal.

11. Enligt parterna så finns det redan alternativ till de trader som trafikeras av konferensen mellan Finland och Polen. Enligt Finncarriers beräkningar transporteras ungefär 20 000 ton gods årligen med järnväg från Finland till Polen genom Ryssland. Det finns även alternativa leder till och från destinationer i Finland och Polen genom Baltikum (dvs. färja från Helsingfors till Tallinn och landvägen från Tallinn genom de baltiska staterna till Polen och vice versa) och genom Sverige (dvs. färja från Helsingfors eller Åbo till Stockholm och vidare landvägen till Ystad/Malmö/Karlskrona/Karlshamn och vidare med färja till Polen och vice versa). Finncarriers anser dessutom att Göteborg, Felixstowe, Hamburg och Antwerpen är alternativa hamnar till de hamnar som trafikeras av konferensen i Polen.

12. Parterna anser också att varje sjötransportföretag med verksamhet inom den baltiska regionen är en faktisk eller potentiell konkurrent till konferensen i fråga om traden mellan Finland och Polen. För att ge exempel på transportföretag som skulle kunna utgöra potentiella konkurrenter har konferensledaren sammanställt följande förteckning:

— Unity Line (Ystad—Swinoujscie)

— Polferries (Malmö—Swinoujscie, Oxelösund/Nynäshamn—Gdansk)

— Lion Ferry (Karlskrona—Gdynia)

— Baltic Line (Karlshamn—Gdynia)

— Harms (Hangö—Gdynia)

— Finnlink (Nådendal—Kapellskär)

— Viking Line (Helsingfors/Åbo—Stockholm)

— Silja Line (Helsingfors/Åbo—Stockholm)

— Seawind Line (Åbo—Stockholm)

— Transfennica (Hangö—Gdynia).

13. Parterna anser att eftersom traden mellan å ena sidan Finland och å andra sidan de ryska och baltiska staterna i framtiden kommer att öka, liksom intresset för att tillhandahålla ytterligare tjänster för godstransport på den traden, kan det finnas anledning att förvänta sig att de transportföretag som tillhandahåller dessa tjänster kommer att överväga traderna mellan Finland och Polen för möjlig expansion.

PARTERNAS ARGUMENT BETRÄFFANDE TILLÄMPNINGEN AV ARTIKEL 85.3

14. Enligt det system som beskrivs ovan tillhandahåller konferensen frekvent, regelbunden och effektiv linjetrafik mellan Finland och Polen. Tack vare att konferensen driver två fartyg kan den upprätthålla hög kvalitet och tillförlitlig service för sina kunder. Konferensavtalet gör det möjligt för parterna att slå samman sina resurser och tillgångar och att beakta de speciella förhållanden som kännetecknar traden mellan Finland och Polen, vilket i slutändan minskar speditörernas kostnader och ökar effektiviteten.

15. Konferensens fördelar bör betraktas i ljuset av Finlands beroende av sina sjötrafikleder samt de särskilda utmaningar som sammanhänger med isförhållandena under vintermånaderna och som drabbar de företag som tillhandahåller den berörda servicen i form av högre kostnader och hot mot deras förmåga att säkerställa regelbunden och effektiv service.

16. Den gemensamma servicen bör undantas av följande skäl:

— En speditör som önskar ha dels service varje vecka, dels ett serviceavtal, måste ha kontakt med båda rederierna.

— Ett gemensamt avtal ger speditören fördelen att inte behöva planera i förväg vilken vecka godset skall sändas.

— Klagomål enligt avtalet kan göras mot flera av rederierna gemensamt.

— Vissa speditörer är verksamma inom både import och export och behöver tillgång till båda rederiernas lokala experthjälp.

17. Konferensen har konkurrens från andra företag med verksamhet inom sjötransport och kombinationer av

sjö- och landtransport på alternativa leder. Denna konkurrens säkerställer att de fördelar som uppstår genom konferensavtalet går vidare till speditörerna. Det finns inga statliga eller andra begränsningar mot marknadsinträde. Därför är konferensen utsatt för effektiv potentiell konkurrens från andra aktörer på marknaden. Dessutom kommer speditörerna att få större valmöjligheter för att transportera sitt gods efterhand som alternativa leder utvecklas.

TILLKÄNNAGIVANDE

Detta tillkännagivande offentliggörs enligt det förfarande som anges i artikel 12 i förordning (EEG) nr 4056/86, enligt vilket kommissionen uppmanar berörda parter att lämna synpunkter inom 30 dagar från dagen för offentliggörandet av detta tillkännagivande, med angivande av referensnummer IV/36.844 till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Tjänster — Transporter och transportinfrastruktur
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

Fax (32-2) 296 98 12

X.400: G=David; S=Wood; O=DG4; P=CEC; A=RTT; C=BE
Internet: david.wood@dg4.cec.be

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslutet av den 19 december 1996 om antagandet av ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen (Tull 2000)

(98/C 396/07)

KOM(1998) 644 slutlig — 98/0314(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 november 1998)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

Med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Genom Europarlamentets och rådets beslut nr 210/97/EG av den 19 december 1996 om antagandet av ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen (Tull 2000) ([1]), uppställs ett antal gemensamma mål som utgör grunden för gemenskapens åtgärder på tullområdet för att öka tullarbetets effektivitet och enhetlighet inom ramen för den inre marknaden.

(2) De system som används för informationsutbyte på gemenskapsnivå på tullområdet visar hur användbar ADB-tekniken är när det gäller att se till att tullförfarandena används korrekt inom gemenskapens hela tullområde och för att skydda gemenskapens egna medel samtidigt som förvaltningskostnaderna hålls nere. Systemen har visat sig vara mycket viktiga hjälpmedel i samarbetet mellan tullmyndigheterna i Europeiska unionen.

(3) För att detta samarbete skall kunna fortsätta bör system för kommunikation och informationsutbyte inrättas och tullsystemens behov av vidareutveckling tillgodoses.

(4) En förutsättning för att målsättningarna för programmet skall uppnås är att utbildningsnivån är jämn och hög i hela gemenskapen. Arbetet på gemenskapsnivå med att öka effektiviteten och enhetligheten i tullarbetet i gemenskapen bör göras mera enhetligt genom att man inom ramen för Tull 2000 vidareutvecklar den yrkesutbildning för medlemsstaternas tulltjänstemän som instiftades inom ramen för Matthaeus-programmet genom rådets beslut 91/341/EEG ([2]).

(5) Det måste finnas en enhetlig ansats för de gemenskapsåtgärder som är avsedda att hjälpa de nationella myndigheterna att öka effektiviteten och enhetligheten i tullarbetet på den inre marknaden.

(6) Det bästa sättet att åstadkomma denna enhetliga ansats är att samla alla åtgärder som rör arbetsmetoder, datorisering och utbildning av tulltjänstemän inom en rättslig ram och låta dem finansieras ur en budgetpost.

(7) Programmet bör öppnas för deltagande av kandidatländerna i Central- och Östeuropa och för Cypern och Malta.

(8) Europeiska unionen har föreslagit att Turkiet skall kunna få delta i vissa gemenskapsprogram på samma villkor som de central- och östeuropeiska länderna; Turkiets deltagande i programmen avgörs från fall till fall.

([1]) EGT L 33, 4.2.1997, s. 24.

([2]) EGT L 187, 13.7.1991, s. 41.

(9) För att de föreslagna förändringarna skall få full effekt bör programmets löptid förlängas fram till den 31 december 2002.

(10) Utöver de fora för partnerskapet som inrättades genom beslut 210/97/EG måste en kommitté inrättas med uppgift att assistera kommissionen vid programmets genomförande och antagandet av tillämpningsföreskrifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 210/97/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 skall orden ”31 december 2000” ersättas med ”31 december 2002”.

2. Följande skall införas som artikel 14:

”*Artikel 14*

System för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa att existerande system för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider som de anser nödvändiga fungerar väl. De skall upprätta de nya system för kommunikation och informationsutbyte, handböcker och guider som de anser nödvändiga och se till att dessa fungerar väl.

2. Gemenskapsdelarna i systemen för kommunikation och informationsutbyte skall omfatta utrustning, programvara och nätverkslänkar som skall vara gemensamma för alla medlemsstater, så systemens sammanlänkning och driftskompatibilitet säkerställs, oberoende av om de installeras i kommissionen (eller en utsedd underleverantörs) eller medlemsstaternas (eller en utsedd underleverantörs) lokaler.

3. De delar av systemen för kommunikation och informationsutbyte som inte är gemenskapsdelar skall omfatta de nationella databaser som ingår i dessa system, nätverkslänkar mellan gemenskapsdelar och de delar som inte är gemenskapsdelar samt sådan programvara och utrustning som varje medlemsstat finner lämplig för att till fullo kunna utnyttja dessa system i hela sin förvaltning.”

3. Artikel 14 skall betecknas artikel 15 och skall ändras på följande sätt:

— I punkt 1 skall ”beslut 91/341/EEG och” utgå.

— Punkt 5 skall utgå.

4. Följande skall införas som artikel 16:

”*Artikel 16*

Utbyte för tjänstemän; seminarier

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall organisera ett utbyte för tjänstemän. Varje utbyte skall ägnas ett särskilt yrkesområde, förberedas noga och utvärderas i efterhand av de berörda tjänstemännen och myndigheterna.

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att tjänstemännen på ett givande sätt skall kunna delta i värdmyndighetens arbete. Dessa tjänstemän skall därför ha befogenhet att utföra de uppgifter som de i överenstämmelse med värdlandets lagstiftning anförtros av värdlandets myndigheter.

Under utbytet skall tjänstemännen i sin tjänsteutövning omfattas av samma skadeståndsansvar som värdlandets tjänstemän. De skall också omfattas av samma tystnadsplikt som värdlandets tjänstemän.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall arrangera seminarier i vilka tjänstemän från medlemsstaterna och kommissionen samt, där så krävs, företrädare för näringslivet och den akademiska världen skall delta.”

5. Artikel 15 respektive 16 skall betecknas artikel 17 respektive 18.

6. Följande skall införas som artikel 19:

”*Artikel 19*

Kandidatländernas deltagande

Programmet skall vara öppet för deltagande av kandidatländerna i Central- och Östeuropa, i enlighet med de bestämmelser i Europaavtalen där tillvägagångssätt och villkor för deltagandet fastställs, och i den utsträckning som gemenskapens tullagstiftning tillåter. Programmet skall också vara öppet för deltagande av Cypern och Turkiet mot bakgrund av tullunionen, i den utsträckning som gemenskapens tullagstiftning tillåter, samt av Malta.”

7. Följande skall införas som artikel 20:

”*Artikel 20*

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslagen inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall föras till protokollet. Dessutom skall varje medlemsstat ha rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till kommitténs yttrande. Den skall underrätta kommittén om på vilket sätt den har tagit hänsyn till detta yttrande.”

8. Artikel 17 skall betecknas artikel 21 och ändras på följande sätt:

1. (Ingen ändring)

”2. Medlemsstaterna skall till kommissionen avge

— en interimsrapport senast den 31 december 1999, och

— en slutrapport senast den 31 december 2002,

om genomförandet av detta program.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet avge

— en interimsrapport om genomförandet av detta program senast den 30 juni 2000,

— ett meddelande om huruvida programmet bör fortsättas, i förekommande fall tillsammans med ett förslag, senast den 30 juni 2001,

— en slutrapport om genomförandet av detta program senast den 30 juni 2003.

Dessa rapporter skall även överlämnas till Ekonomiska och sociala kommittén för kännedom.”

9. Artikel 18 skall betecknas artikel 22 och punkt 1 skall ersättas med följande:

”Anslaget för genomförandet av programmet skall för perioden 1 januari 1996—31 december 2002 uppgå till 136 miljoner ecu; detta berör inte åtgärder som finansieras via andra gemenskapsprogram.

De årliga anslagen skall beviljas inom ramen för budgetplanen.”

10. Bilagan skall utgå.

Artikel 2

Rådets beslut 91/341/EEG av den 20 juni 1991 om antagandet av ett gemenskapsprogram för yrkesutbildning av tulltjänstemän (Matthaeus-programmet) skall upphöra att gälla samma dag som detta beslut offentliggörs.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina

(98/C 396/08)

KOM(1998) 652 slutlig — 98/0311(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 13 november 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

Kommissionen har samrått med Monetära kommittén innan den har lagt fram sitt förslag.

Bosnien och Hercegovina håller på att genomföra grundläggande institutionella och politiska reformer för att upprätta gemensamma institutioner och vidta gemensamma politiska åtgärder. Bosnien och Hercegovina gör avsevärda ansträngningar för att främja ekonomiska reformer och införa en öppen marknadsekonomi.

Inom ramen för det regionala tillvägagångssätt som rådet utformat är det önskvärt att stödja de ansträngingar som görs för att säkerställa en stabil politisk och ekonomisk miljö i Bosnien och Hercegovina i syfte att utveckla fullt utbyggda samarbetsförbindelser med gemenskapen.

Det finansiella stödet från gemenskapen bör bidra till att stödja gemensamma institutioner och politiska åtgärder i Bosnien och Hercegovina som är förenliga med fredsavtalet från Dayton, samtidigt som det bidrar till att stärka det ömsesidiga förtroendet och föra Bosnien och Hercegovina närmare gemenskapen.

Bosnien och Hercegovina har nått en överenskommelse med Internationella valutafonden (IMF) om en omfattande uppsättning ekonomiska och institutionella reformåtgärder som skall understödjas av ett 12 månader långt standby-avtal (SBA) inom ramen för den övre kreditmöjligheten. Standby-avtalet skall följas eller ersättas av en utökad strukturanpassningsfacilitet (ESAF).

Bosnien och Hercegovina har nått en överenskommelse med Världsbanken om en uppsättning strukturanpassningsåtgärder på området för reformering av de offentliga finanserna och privatisering av företag och banker med stöd av två strukturanpassningslån och -krediter på mycket förmånliga villkor.

Bosnien och Hercegovinas myndigheter har begärt finansiellt stöd från de internationella finansiella instituten, gemenskapen och andra bilaterala givare. Efter den beräknade finansieringen från IMF och Världsbanken kvarstår ett betydande finansieringsbehov som behöver täckas under de kommande månaderna i syfte att stärka landets valutareserv och stödja de politiska målen för myndigheternas reformansträngningar.

Vid den fjärde givarkonkferensen för Bosnien och Hercegovina den 7—8 maj 1998 välkomnade den internationella gemenskapen avtalen med Bretton Woods-instituten och beslutade att ge kraftfullt stöd till Bosnien och Hercegovinas program för ekonomiska reformer och återuppbyggnad i form av bestämda utfästelser om finansiellt stöd.

Bosnien och Hercegovina myndigheter har åtagit sig att helt och hållet fullgöra alla utestående finansiella förpliktelser för alla offentliga organ i Bosnien och Hercegovina gentemot gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och genom en garanti ta på sig ansvaret för de skulder som ännu inte förfallit.

Makroekonomiskt stöd från gemenskapen till Bosnien och Hercegovina är en lämplig åtgärd för att lindra landets externa finansieringsrestriktioner, stödja betalningsbalansen och stärka valutareserven.

Eftersom Bosnien och Hercegovina är ett låginkomstland som är berättigat till mycket fördelaktiga lån och faciliteter från Världsbanken och IMF bör gemenskapens makroekonomiska stöd vara förknippat med särskilt förmånliga villkor.

Budgetmyndighetens befogenhet påverkas inte av att en bidragsdel inkluderats i detta stöd.

Gemenskapslånet bör förvaltas av kommissionen.

För att anta detta beslut fastställs i fördraget inga andra befogenheter än dem enligt artikel 235.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Bosnien och Hercegovina makroekonomiskt stöd i form av ett långfristigt lån och ett direkt bidrag i syfte att säkerställa en bärkraftig betalningsbalanssituation och stärka landets valutareserv.

2. Lånedelen av stödet skall uppgå till ett kapitalbelopp på högst 30 miljoner ecu med en maximal löptid på 15 år. Kommissionen skall i detta syfte vara bemyndigad att på Europeiska gemenskapens vägnar låna upp de nödvändiga medlen, vilka kommer att ställas till Bosnien och Hercegovinas förfogande i form av ett lån.

3. Bidragsdelen av stödet skall uppgå till högst 30 miljoner ecu för perioden 1998—1999.

4. Gemenskapens ekonomiska stöd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Monetära kommittén och på ett sätt som är förenligt med avtalen mellan IMF och Bosnien och Hercegovina.

5. En förutsättning för genomförandet av detta stöd skall vara att Bosnien och Hercegovina helt och hållet fullgör alla offentliga organs utestående förfallna förpliktelser gentemot gemenskapen och Europeiska investeringsbanken och att Bosnien och Hercegovina genom en garanti tar på sig ansvaret för de skulder som ännu inte förfallit.

Artikel 2

1. Kommissionen skall vara bemyndigad att efter samråd med Monetära kommittén träffa avtal med Bosnien och Hercegovinas myndigheter om de villkor i fråga om den ekonomiska och institutionella politiken som skall vara förenade med gemenskapens makroekonomiska stöd. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.4.

2. Kommissionen skall regelbundet i samarbete med Monetära kommittén och samordnat med Internationella valutafonden kontrollera att Bosnien och Hercegovinas ekonomiska och institutionella politik överensstämmer med syftena för detta makroekonomiska stöd och att villkoren för stödet uppfylls.

Artikel 3

1. Låne- och bidragsdelen av detta stöd skall ställas till Bosnien och Hercegovinas förfogande genom åtminstone två delutbetalningar. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den första utbetalningen ske på grundval av ett framgångsrikt slutförande av den första granskningen av det tolv månader långa standby-avtalet mellan IMF och Bosnien och Hercegovina, om inte annat följer av artikel 1.5.

2. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 2 skall den andra utbetalningen ske på grundval av ett tillfredsställande genomförande av standby-avtalet med IMF och tidigast ett kvartal efter den första utbetalningen.

3. Medlen skall utbetalas till Bosnien och Hercegovinas centralbank.

Artikel 4

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avses i artikel 1.2 skall genomföras med användade av samma valuteringsdag och får inte exponera gemenskapen för risker vad gäller omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen skall, om Bosnien och Hercegovina så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att den får åberopas.

3. På Bosnien och Hercegovinas begäran och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna skall genomförs i enlighet med de villkor som anges i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för upplåningen i fråga eller öka beloppet, beräknat enligt den aktuella valutakursen, av det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Bosnien och Hercegovina skall stå för alla kostnader som kommissionen ådrar sig i samband med att avtala eller genomföra den operation som avses i detta beslut.

5. Monetära kommittén skall minst en gång om året hållas informerad om utveckling vad gäller de transaktioner som avses i punkt 2—3.

Artikel 5

Kommissionen skall minst en gång om året överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut.

Ändrat förslag till rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget [1]

(98/C 396/09)

KOM(1998) 676 slutlig — 98/0130(CNS)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 189a.2 i EG-fördraget och artikel 119.2 i Euratomfördraget den 20 november 1998)

[1] EGT C 149, 15.5.1998, s. 21.

Efter yttrande från Europaparlamentet och revisionsrätten framlägger kommissionen följande förslag:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING	
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 78 h i detta,	
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 209 i detta,	
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 183 i detta,	
med beaktande av kommissionens förslag,	
med beaktande av revisionsrättens yttrande,	
med beaktande av Europaparlamentets yttrande,	
med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,	
med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och	
med beaktande av följande:	
En medling har ägt rum i en medlingskommitté i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 4 mars 1975.	

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget [1], nedan kallad "budgetförordningen", bör ändras. Detta bör ske i syfte att anpassa förordningen till Amsterdamfördraget, som undertecknades den 2 oktober 1997, genomförandet av den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen samt antagandet av rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott [2].

Enligt Amsterdamfördraget skall protokoll nr 16 om Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och den gemensamma organisationsstrukturen för dessa båda kommittéer upphävas.

Enligt rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 [3] om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron skall varje hänvisning till ecun ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Enligt förordning (EG) nr .../97 av den ... 1998 om införande av euron skall euron från och med den 1 januari 1999 utgöra valuta i de medlemsstater som deltar i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen.

Under den övergångsperiod som löper från den 1 januari 1999 till den 31 december 2001 skall varje hänvisning till euron förstås som hänvisning till euron såsom valutaenhet i enlighet med artikel 2 andra meningen i förordning .../97 av den ... 1998.

Sedan rådets förordning nr 1467/97 antagits bör det införas en mekanism för förvaltning av inkomster som härrör från ekonomiska sanktioner som rådet ålägger medlemsstaterna att betala vid alltför stora budgetunderskott, samt för fördelning av dessa medel mellan de medlemsstater som deltar i eurosystemet och som inte uppvisar för stora underskott. Dessa transaktioner måste också uppfylla kraven på öppenhet och insyn i budgetarbetet.

(1) EGT L 356, 31.12.1977. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2444/97, 22.9.1997 (EGT L 340, 11.12.1997, s. 1).

(2) EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

(3) EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Enligt Amsterdamfördraget skall protokoll nr 16 om Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och den gemensamma organisationsstrukturen för dessa båda kommittéer upphävas. Därför bör separata budgetavsnitt inrättas för Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt ombudsmannen.

Enligt rådets förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 [3] om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron skall varje hänvisning till ecun ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Enligt förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron [4] skall euron från och med den 1 januari 1999 utgöra valuta i de medlemsstater som deltar i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen.

Under den övergångsperiod som löper från den 1 januari 1999 till den 31 december 2001 skall varje hänvisning till euron förstås som hänvisning till euron såsom valutaenhet i enlighet med artikel 2 andra meningen i rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998.

(3) EGT L 162, 19.6.1997, s. 1.

(4) EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Budgetförordningen ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 andra stycket skall en ny strecksats införas efter den första:

   ”— Inkomster från räntor på depositioner samt från böter enligt avsnitt 4 i rådets förordning [1] (EG) nr 1467/97, i enlighet med artikel 126 a”.

2. Artikel 11 skall ersättas med följande:

   ”*Artikel 11*

   1. Budgeten skall uppställas i euro.

   2. Euron är den gemensamma valuta som definieras i rådets förordning (EG) nr .../97 av den ... 1998 om införande av euron [2].

   3. Utan att det påverkar tillämpningen av sektorsbestämmelser om gemenskapens inkomster och utgifter skall gemenskapens ekonomiska fordringar och förpliktelser anges i euro, och transaktioner i samband därmed genomföras i euro.

   4. Omräkningar mellan euron och valutorna i de medlemsstater som inte antagit euron skall ske till dagskursen. I särskilda, motiverade fall får undantag från denna princip göras i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i artikel 139.”

(1) EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.
(2) [EGT C 236, 2.8.1997, s. 7.]

ÄNDRAT FÖRSLAG

1a. I artikel 7.3 skall ”ombudsmannen” läggas till efter ”Regionkommittén”.

2. Artikel 11 skall ersättas med följande:

   ”*Artikel 11*

   1. Budgeten skall uppställas i euro.

   2. Euron är den gemensamma valuta som definieras i rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron (*).

   (*) EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

   3. Utan att det påverkar tillämpningen av sektorsbestämmelser om gemenskapens inkomster och utgifter skall gemenskapens ekonomiska fordringar och förpliktelser anges i euro, och transaktioner i samband därmed genomföras i euro.

   4. Växling mellan euron och valutorna i de medlemsstater som inte antagit euron skall ske till dagskursen. I särskilda, motiverade fall får undantag från denna princip göras i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i artikel 139.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Dagskursen för växling till euron i de medlemsstater som inte deltar i den gemensamma valutan skall finnas tillgänglig dagligen och offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.”

2a. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket skall ersättas med följande:

”Europaparlamentet, rådet, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen skall varje år före den första juli upprätta en beräkning av sina inkomster och utgifter för nästföljande år.”

b) Andra stycket utgår.

2b. I artikel 14 skall första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran från Europaparlamentet, rådet, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén eller ombudsmannen vad gäller deras respektive avsnitt, förelägga rådet en ändringsskrivelse genom vilken det preliminära budgetförslaget ändras på grundval av nya uppgifter som inte fanns tillgängliga när det preliminära budgetförslaget upprättades.”

2c. Artikel 15.4 skall ersättas med följande:

”Kommissionen skall till den budgetansvariga myndigheten överlämna begäran om tilläggs- eller ändringsbudget från Europaparlamentet, rådet, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén eller ombudsmannen. Kommissionen får bifoga ett avvikande yttrande.”

3. Artikel 19.1 skall ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall andra strecksatsen ersättas med följande:

”— separata avsnitt indelade i inkomst- och utgiftsberäkningar för Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén,”

3. Artikel 19.1 skall ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall andra strecksatsen ersättas med följande:

”— separata avsnitt indelade i inkomst- och utgiftsberäkningar för Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och ombudsmannen.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
b) Tredje stycket skall utgå.	b) Andra och tredje stycket skall utgå.
4. I artikel 19.5 skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
5. I artikel 20.3 första strecksatsen skall meningen ”Ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs personal och deras gemensamma organisation skall anges separat i deras särskilda avsnitt” utgå.	5. I artikel 20.3 första strecksatsen skall meningarna ”Ombudsmannens personal skall anges separat i parlamentets tjänsteförteckning. Ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs personal och deras gemensamma organisation skall anges separat i deras särskilda avsnitt” utgå.
6. Artikel 22 skall ändras på följande sätt:	6. Artikel 22 skall ändras på följande sätt:
a) Punkt 2 andra stycket skall utgå.	a) Artikel 22.2 första stycket skall ersättas med följande: ”Kommissionen skall ge Europaparlamentet, rådet, domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen de befogenheter som krävs för att de skall kunna genomföra sina respektive avsnitt av budgeten.” Andra stycket skall utgå.
b) Punkt 5 andra stycket skall utgå.	
7. I artikel 24 första stycket skall meningen ”Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén skall gemensamt utnämna en styrekonom ” utgå.	
8. I artikel 25 andra stycket skall meningen ”Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén skall gemensamt utnämna en räkenskapsförare” utgå.	
9. I artikel 26.2 andra stycket skall texten ”de två sistnämnda med hänsyn till den del som rör just den institutionen och genom gemensam överenskommelse med hänsyn till den gemensamma organisationen” utgå.	9. Artikel 26 skall ändras på följande sätt: a) Artikel 26.2 andra stycket skall ersättas med följande: ”Domstolen, revisionsrätten, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen får inom sina egna avsnitt i budgeten överföra anslag mellan artiklar inom varje kapitel. De skall informera den budgetansvariga myndigheten och kommissionen tre veckor innan överföringarna görs.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG	ÄNDRAT FÖRSLAG
	b) Artikel 26.4 tredje stycket skall ersättas med följande: ”Förslag från de övriga institutionerna, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och ombudsmannen på överföringar mellan kapitel skall överlämnas till den budgetansvariga myndigheten. Kommissionen får bifoga sitt yttrande till dessa förslag.”
10. I artikel 28a första stycket skall ”eller rådet” läggas till efter ”ålagda av kommissionen”.	
11. I artikel 31 skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
12. I artikel 33.5 skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
13. Artikel 35 skall ersättas med följande: ”*Artikel 35* Kommissionen skall var tredje månad till varje medlemsstat som inte antagit euron sända en sammanställning över de överföringar som gjorts från medlemsstatens valuta till en annan valuta och vice versa.”	13. Artikel 35 skall ersättas med följande: ”*Artikel 35* Kommissionen skall var tredje månad till medlemsstaterna sända en sammanställning över de överföringar som gjorts mellan deras olika valutor”.
14. I artikel 44 tredje strecksatsen skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
15. I artikel 69 skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
16. I artikel 111.2 och 111.3 skall ”ecu” ersättas av ”euro”.	
17. I avdelning XI skall ett nytt avsnitt Ia med följande lydelse införas:	17. Efter avdelning XI skall en ny avdelning XIa med följande lydelse införas:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

”AVSNITT Ia

BESTÄMMELSER FÖR TILLÄMPNINGEN AV SANKTIONER ENLIGT AVSNITT 4 I RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1467/97 (*)

Artikel 126a

Kontoplanen i budgeten skall anpassas på följande sätt för att uppta medlen från de sanktioner som föreskrivs i avsnitt 4 i rådets förordning (EG) nr 1467/97:

a) I inkomstredovisningen skall en ny budgetrubrik inrättas för bokföring av de belopp som rådet ålägger medlemsstater att betala såsom sanktion enligt avsnitt 4 i rådets förordning (EG) nr 1467/97.

b) Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 28a skall det, när belopp förs in i inkomstredovisningen, inrättas en ny budgetrubrik i utgiftsredovisningen, vilken skall uppta såväl åtagandebemyndiganden som betalningsbemyndiganden. Anslagen under rubriken skall fördelas i enlighet med artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 1467/97.

(*) EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.”

ÄNDRAT FÖRSLAG

”AVDELNING XIa

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR TILLÄMPNINGEN AV SANKTIONER ENLIGT AVSNITT 4 I RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1467/97 (*)

Artikel 132a

Kontoplanen i budgeten skall anpassas på följande sätt för att uppta medlen från de sanktioner som föreskrivs i avsnitt 4 i rådets förordning (EG) nr 1467/97:

a) I inkomstredovisningen skall en ny budgetrubrik inrättas för bokföring av böter och inkomster från räntor på depositioner samt från böter som rådet ålägger medlemsstater att betala enligt avsnitt 4 i rådets förordning (EG) nr 1467/97.

b) Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 28a skall det, när belopp förs in i inkomstredovisningen, inrättas en ny budgetrubrik i utgiftsredovisningen, vilken skall uppta såväl åtagandebemyndiganden som betalningsbemyndiganden. Anslagen under rubriken skall fördelas i enlighet med artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 1467/97.

(*) EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Bestämmelserna i artiklarna 7, 12, 14, 15, 19.1, 20, 22, 24, 25 och 26 träder i kraft den första dagen efter det att Amsterdamfördraget har trätt i kraft.

Förslag till rådets beslut om undersökningar om markanvändning och skörd och användning av fjärranalys inom jordbruksstatistiken under perioden 1999—2003

(98/C 396/10)

KOM(1998) 601 slutlig — 98/0296(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 november 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

Rådets beslut 94/753/EG om fortsatt användning av fjärranalys inom jordbruksstatistik under perioden 1994—1998 gäller till och med den 31 december 1998.

Behovet av relevant information om markanvändning och om gröder känns särskilt angeläget i samband med den nya gemensamma jordbrukspolitiken och inför den förestående utvidgningen.

Det är lämpligt att utifrån den erfarenhet som vunnits och de resultat som uppnåtts anpassa och omorganisera genomförandet av de åtgärder som hittills genomförts inom ramen för rådets beslut 94/753/EG.

I samarbete med berörda medlemsstater är det lämpligt att införa ett system med undersökningar om markanvändning och skörd för att samla in den information som behövs i dessa avseenden samt information om andra variabler av intresse.

Det agrometeorologiska systemet för avkastningsprognoser och övervakningen av grödor är nu inne i den operativa fasen, och därför är det lämpligt att dra en skiljelinje mellan dessa och de insatser som kräver ytterligare forskning.

De verksamheter på fjärranalysområdet som kommer att kräva ytterligare forskning och utveckling under perioden 1999—2003 omfattas av det femte ramprogrammet för forskning och utveckling.

Det är lämpligt att redan nu föreskriva att de metodologiska utvecklingar som detta kan leda fram till eventuellt kan få integreras i de operativa verksamheter som omfattas av det här beslutet.

Det är nödvändigt att föreskriva att organ på gemenskaps- eller nationell nivå med ansvar för jordbruksstatistik, eller andra av dem godkända organ, kan få i uppdrag att under kommissionens kontroll genomföra dessa åtgärder.

Att använda sig av undersökningar om markanvändning och skörd och fjärranalys för statistiska ändamål innebär att subsidiaritetsprincipen följs eftersom ansvaret för och genomförandet av åtgärderna delas mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen utifrån effektivitets- och genomförbarhetskriterier.

Genom dessa åtgärder kommer gemenskapens hela statistiska verksamhet att bli bättre. Denna verksamhet behövs för att utforma, bedriva och kontrollera den gemensamma jordbrukspolitiken.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen bemyndigas härmed att under en femårsperiod från och med den 1 januari 1999 fortsätta med undersökningar om markanvändning och skörd och fjärranalys inom jordbruksstatistiken. Syftet är särskilt

— att få tillgång till sådana verktyg som gör det möjligt att samla in den information om markanvändning och andra variabler av intresse som behövs för övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och för en analys av samverkan med gemenskapens politik på andra områden,

— att på europeiska nivå och för områden som är av intresse för gemenskapen få fram relevanta prognoser beträffande arealer och potentiell skörd för de viktigaste grödorna,

— att under vegetationsperioden kunna övervaka grödorna så att en uppskattning kan göras av hur situationen i olika skeden kan komma att påverka avkastning och produktion.

Artikel 2

Kommissionen skall se till att dessa åtgärder genomförs inom ramen för tillgängliga resurser, antingen direkt eller i samarbete med organ på gemenskaps- eller nationell nivå som har ansvar för jordbruksstatistik, eller i

samarbete med andra av dem godkända organ. Kommissionen skall varje år, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 3, lägga fram en rapport för medlemsstaterna om hur åtgärderna genomförts, vilka metoder som använts, hur anslagen har använts, hur de uppnådda resultaten utvärderats och om hur arbetena skall fortsätta under det kommande året.

Artikel 3

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet till Ständiga kommittén för jordbruksstatistik, nedan kallad kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

3. Yttrandet skall protokollföras, och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

4. Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 4

Kommissionen skall senast den 31 juli 2003 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om hur åtgärderna genomförts, eventuellt tillsammans med förslag om fortsatta undersökningar av markanvändning och skörd och användning av fjärranalys inom jordbruksstatistiken.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Aurillac och Paris (Orly)

(98/C 396/11)

(Text av betydelse för EES)

1. Inledning

I enlighet med bestämmelserna i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23. 7. 1992 om EG-lufttrafikföretags tillgång till flyglinjer inom gemenskapen [1] har Frankrike beslutat att införa allmän trafikplikt beträffande den regelbundna lufttrafiken mellan Aurillac och Paris (Orly). Villkoren för den allmänna trafikplikten har offenltiggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 385 av den 11. 12. 1998.

Om inget transportföretag har inlett, eller står i begrepp att inleda, regelbunden lufttrafik mellan Aurillac och Paris (Orly) den 7. 3. 1999, i överensstämmelse med den allmänna trafikplikten och utan att begära ekonomisk ersättning, har Frankrike beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i samma förordning begränsa tillträdet till denna förbindelse till ett enda trafikföretag och att efter infordran av anbud upplåta rätten att trafikera denna förbindelse från och med den 7. 4. 1999.

2. Föremålet för anbudsinfordran

Att från och med den 7. 4. 1999 tillhandahålla regelbunden lufttrafik mellan Aurillac och Paris (Orly) i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivits för dessa förbindelser, och som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 385 av den 11. 12. 1998.

3. Deltagande i anbudsförfarandet

Alla lufttrafikföretag som innehar giltigt tillstånd för bedrivande av flygtrafik, utfärdat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23. 7. 1992, om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag [2], äger rätt att delta i anbudsförfarandet.

4. Anbudsförfarandet

För detta anbudsförfarande gäller bestämmelserna i artikel 4.1 d), e), f), g), h) och i) i rådets förordning (EEG) nr 2408/92.

5. Anbudshandlingar

Fullständiga anbudshandlingar, inklusive de särskilda bestämmelserna för anbudsförfarandet och avtalet om uppdrag för allmännyttig verksamhet samt dess tekniska bilaga (texten innehåller den allmänna trafikplikt som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*), kan gratis erhållas från:

Chambre de commerce et d'industrie d'Aurillac et du Cantal, 44, boulevard du Pont-Rouge, F-15013 Aurillac Cedex, tel. 4 71 45 40 40, telefax 4 71 48 48 12.

6. Ekonomisk ersättning

I anbudsgivarnas anbud skall tydligt anges det belopp som krävs som ersättning för att under tre år från och med avsett datum för driftens inledande trafikera linjen i fråga (med årsvis uppdelning av beloppen). Det exakta ersättningsbelopp som slutgiltigt kommer att beviljas bestäms varje år i efterhand, beroende på linjens redovisade faktiska utgifter och intäkter, dock högst det belopp som anges i anbudet. Detta maximala belopp kan endast ändras i samband med oförutsedda ändringar av driftvillkoren.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av avbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas endast ut efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiksträckan godkänts och genomförandet av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 8 nedan.

---

[1] EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 1.

[2] EGT nr L 240, 24.8.1992, s. 1.

Om avtalet sägs upp före den överenskomna tidens utgång skall bestämmelserna i punkt 8 omedelbart tillämpas för att möjliggöra utbetalning av ersättningslikviden till lufttrafikföretaget, varvid det maximala belopp som angivits ovan i förekommande fall minskas till den andel som motsvarar den tidsperiod under vilken trafiken verkligen genomförts.

7. Avtalets varaktighet

Avtalet (om övertagande av allmän trafiktjänst) skall löpa i tre år och med det datum som fastställts för då den trafik som avses i punkt två i denna anbudsinfordran skall inledas.

8. Utvärdering av utförandet och kontroll av räkenskaper

Utförandet av avtalet och trafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiken skall utvärderas årligen, i samråd med trafikföretaget.

9. Avtalsbrott och uppsägning

Endera parten får säga upp avtalet före den överenskomna avtalstidens utgång, dock endast med sex månaders varsel. Om trafikföretaget underlåter att fullgöra något av sina åligganden i samband med trafikplikten anses trafikföretaget ha sagt upp avtalet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med åliggandena som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det uppfordrats om detta.

10. Ersättningsskyldighet

Om trafikföretaget inte i tid varslar om uppsägande av avtalet i enlighet med punkt 9, kan detta medföra ersättningsskyldighet. Ersättningens storlek fastställs genom att den genomsnittliga månadsförlusten under det föregående året multipliceras med tre, eller, om detta inte är möjligt, genom att det genomsnittliga månadsbelopp som utbetalats under det första året multipliceras med antalet karensmånader.

Om avtalet sägs upp på grund av att trafikföretaget inte uppfyller sina åligganden i fråga om allmän trafikplikt kan detta medföra ersättningsskyldighet enligt föregående stycke, varvid antalet karensmånader fastställs till sex.

11. Ingivande av anbud

Anbuden skall insändas per rekommenderat brev med mottagningsbevis, varvid poststämpeln på mottagningsbeviset skall gälla som bevis, eller också inlämnas på ort och ställe mot kvitto, tidigast en månad och senast fem veckor räknat från datum för offentliggörandet av denna anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och skall ha inkommit före klockan 17.00 lokal tid till:

Chambre de commerce et d'industrie d'Aurillac et du Cantal, 44, boulevard du Pont-Rouge, F-15013 Aurillac Cedex, tel. 4 71 45 40 40, telefax 4 71 48 48 12.

12. Giltighet för anbudsinfordran

I enlighet med artikel 4.1 a gäller denna anbudsinfordran endast om inte något lufttrafikföretag från någon medlemsstat före den 7. 3. 1999 har inkommit med en begäran om tillstånd att trafikera linjen i fråga från och med den 7. 4. 1999 i enlighet med den allmänna trafikplikten och utan att erhålla någon ekonomisk ersättning.

Bedrivande av regelbunden lufttrafik

Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Epinal och Paris (Orly)

(98/C 396/12)

(Text av betydelse för EES)

1. Inledning

I enlighet med bestämmelserna i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23. 7. 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen [1] har Frankrike beslutat att införa allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Epinal och och Paris (Orly). Reglerna för den allmänna trafikplikten har publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 395, 18. 12. 1998.

Om inget lufttrafikföretag före den 28. 2. 1999 har presenterat en plan för trafikering av linjen mellan Epinal och Paris (Orly) i enlighet med den allmänna trafikplikten, utan att begära någon ekonomisk ersättning har Frankrike beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i ovannämnda förordning begränsa tillträdet till denna förbindelse till ett enda trafikföretag och att efter infordran av anbud upplåta rätten att trafikera denna förbindelse från och med den 29. 3. 1999.

2. Syfte med anbudsinfordran

Att från och med den 29. 3. 1999 tillhandahålla regelbunden lufttrafik mellan Epinal och Paris (Orly) i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivits för denna förbindelse och som publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 395, 18. 12. 1998.

3. Deltagande i anbudsförfarandet

Alla de lufttrafikföretag i gemenskapen som innehar giltigt tillstånd för bedrivande av flygtrafik, utfärdat enligt rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23. 7. 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag, äger rätt att deltaga i anbudsförfarandet [2].

4. Anbudsförfarandet

För detta anbudsförfarande gäller bestämmelserna i artikel 4.1, d och i) i rådets förordning (EEG) nr 2408/92.

5. Anbudshandlingar

Fullständiga anbudshandlingar, inklusive de särskilda bestämmelserna för anbudsförfarandet och avtalet om uppdrag att bedriva allmännyttig verksamhet samt dess tekniska bilaga (texten för den allmänna trafikplikten vilken offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*), kan gratis erhållas från:

Chambre de commerce et d'industrie d'Epinal, 10, rue Claude Gelée, F-88026 Epinal Cedex Frankrike, tel. 3 29 35 18 14, telefax 3 29 64 01 88.

6. Ekonomisk ersättning

I anbudsgivarnas anbud skall tydligt anges det belopp som krävs som ersättning för att under tre år från och med avsett datum för driftens inledande trafikera linjen i fråga (med årsvis uppdelning av beloppen). Det exakta ersättningsbelopp som slutgiltigt kommer att beviljas bestäms varje år i efterhand, beroende på linjens faktiska utgifter och intäkter, dock högst det belopp som anges i anbudet. Detta maximala belopp kan endast ändras i samband med oförutsedda ändringar av driftvillkoren.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av avbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas endast ut efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiksträckan godkänts och genomförandet av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 8 nedan.

Om avtalet sägs upp före den överenskomna tidens utgång skall bestämmelserna i punkt 8 omedelbart tillämpas för att möjliggöra utbetalning av ersättningslikviden till lufttrafikföretaget, varvid det maximala belopp som angivits ovan i förekommande fall minskas till den andel som motsvarar den tidsperiod under vilken trafiken verkligen genomförts.

7. Avtalets varaktighet

Avtalet (om övertagande av allmän trafiktjänst) skall löpa i tre år från och med det datum som fastställts för den trafik som avses i punkt två i denna anbudsinfordran.

8. Utvärdering av utförandet och kontroll av räkenskaper

Utförandet av avtalet och trafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiken skall utvärderas årligen, i samråd med trafikföretaget.

---

[1] EGT L 240, 24.8.1992, s. 8.
[2] EGT L 240, 24.8.1992, s. 1.

9. Avtalsbrott och uppsägning

Endera parten får säga upp avtalet före den överenskomna avtalstidens utgång, dock endast med sex månaders varsel. Om trafikföretaget underlåter att fullgöra något av sina åligganden i samband med trafikplikten anses trafikföretaget ha sagt upp avtalet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med åliggandena som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det uppfordrats om detta.

10. Ersättningsskyldighet

Om trafikföretaget inte i tid varslar om uppsägande av avtalet i enlighet med punkt 9, kan detta medföra ersättningsskyldighet. Ersättningens storlek fastställs genom att den genomsnittliga månadsförlusten under det föregående året multipliceras med tre, eller, om detta inte är möjligt, genom att det genomsnittliga månadsbelopp som utbetalats under det första året multipliceras med antalet karensmånader.

Om avtalet sägs upp på grund av att trafikföretaget inte uppfyller sina åligganden i fråga om allmän trafikplikt kan detta medföra ersättningsskyldighet enligt föregående stycke, varvid antalet karensmånader fastställs till sex.

11. Ingivande av anbud

Anbuden skall insändas per rekommenderat brev med mottagningsbevis, varvid poststämpeln på mottagningsbeviset skall gälla som bevis, eller också inlämnas på ort och ställe mot kvitto tidigast en månad och senast fem veckor räknat från datum för offentliggörandet av denna anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och anbuden skall ha inkommit före klockan 17.00 lokal tid, till:

Chambre de Commerce et d'Industrie d'Epinal 10, rue Claude Gelée, F-88026 Epinal Cedex, Frankrike, tel. 3 29 35 18 14, telefax 3 29 64 01 88.

12. Giltighet för anbudsinfordran

I enlighet med artikel 4.1 d i förordning (EEG) nr 2408/92 gäller denna anbudsinfordran endast om inget lufttrafikföretag från någon medlemsstat före den 28. 2. 1999 har inkommit med en begäran om tillstånd att trafikera linjen i fråga från och med den 29. 3. 1999 i enlighet med den allmänna trafikplikten, utan att erhålla någon ekonomisk ersättning och utan att kräva att tillträdet till denna linje skall begränsas till ett enda trafikföretag.

Bedrivande av regelbunden trafik

Frankrikes anbudsinfordran i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2408/92, angående bedrivande av regelbunden lufttrafik mellan Périgueux (Bassillac) och Paris (Orly)

(98/C 396/13)

(Text av betydelse för EES)

1. Inledning

Enligt bestämmelserna i artikel 4.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23. 7. 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen har Frankrike beslutat att införa allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Périgueux (Bassillac) och Paris (Orly). Normerna för ovannämnda allmänna trafikplikt har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 395, 18. 12. 1998.

Om inget transportföretag den 28. 2. 1999 har inlett, eller står i begrepp att inleda, regelbunden lufttrafik mellan Périgueux (Bassillac) och Paris (Orly), överensstämmelse med den allmänna trafikplikten och utan att begära ekonomisk ersättning, har Frankrike beslutat att inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 4.1 d i samma förordning begränsa tillträdet till denna linje till ett enda trafikföretag och att efter infordran av anbud upplåta rätten att trafikera denna linje från den 29. 3. 1999.

2. Föremålet för anbudsinfordran

Att från och med den 29. 3. 1999 tillhandahålla regelbunden lufttrafik mellan Périgueux (Bassillac) och Paris (Orly) i enlighet med den allmänna trafikplikt som föreskrivits för denna linje, som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 395, 18. 12. 1998.

3. Deltagande i anbudsförfarandet

Alla de lufttrafikföretag som innehar giltigt tillstånd för bedrivande av flygtrafik, utfärdat av en medlemsstat enligt rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23. 7. 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag, äger rätt att deltaga i anbudsförfarandet.

4. Anbudsförfarandet

För detta anbudsförfarande gäller bestämmelserna i artikel 4.1 d), e), f), g), h) och i) i rådets förordning (EEG) nr 2408/92.

5. Anbudshandlingar

Fullständiga anbudshandlingar, inklusive de särskilda bestämmelserna får anbudsförfarandet och avtalet om uppdrag för allmännyttig verksamhet samt dess tekniska bilaga (texten innehåller den allmänna trafikplikt som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*), kan gratis erhållas från:

Syndicat mixte Air Dordogne, Hôtel du Département, 2, rue Paul Louis Courrier, F-24019 Périgueux Cedex, tel. 5 53 02 20 51, telefax 5 53 03 46 54,

Chambre de commerce et d'industrie de Périgueux, 23, rue du Président Wilson, F-24000 Périgueux, tel. 5 53 63 81 81, telefax 5 53 37 33 30.

6. Ekonomisk ersättning

Anbudsgivarnas anbud skall tydligt ange det belopp som krävs som ersättning för att under tre år från och med avsett datum för driftens inledande trafikera linjen (med årsvis uppdelning). Det exakta ersättningsbelopp som slutgiltigt kommer att beviljas bestäms varje år i efterhand, beroende på linjens faktiska utgifter och intäkter, dock högst det belopp som anges i anbudet. Detta maximala belopp kan endast ändras i samband med oförutsedda ändringar av driftvillkoren.

De årliga ersättningarna betalas ut i form av avbetalningar och en slutlikvid. Slutlikviden betalas endast ut efter det att lufttrafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiksträckan godkänts och genomförandet av lufttrafiken kontrollerats enligt punkt 8 nedan.

Om avtalet sägs upp innan den överenskomna tidens utgång skall bestämmelserna under punkt 8 omedelbart tillämpas för att möjliggöra utbetalning av ersättningslikviden till lufttrafikföretaget, varvid det maximala belopp som angivits i första stycket i förekommande fall minskas till den andel som motsvarar den tidsperiod under vilken trafiken verkligen genomförts.

7. Avtalets varaktighet

Avtalet (om övertagande av allmän trafiktjänst) skall löpa i tre år från och med det datum som fastställts för den trafik som avses i punkt två i denna anbudsinfordran.

8. Utvärdering av utförandet och kontroll av räkenskaper

Utförandet av avtalet och trafikföretagets räkenskaper för den berörda trafiken skall utvärderas årligen, i samråd med trafikföretaget.

9. Avtalsbrott och uppsägning

Före den överenskomna avtalstidens utgång får avtalet endast uppsägas av någondera av avtalsparterna med sex månaders varsel. Om trafikföretaget inte fullgör något av sina åligganden i samband med trafikplikten anses trafikföretaget ha sagt upp avtalet utan varsel, såvida det inte återupptagit trafiken i enlighet med åliggandena som gäller för allmän trafikplikt inom en månad efter det att det uppfordrats om detta.

10. Ersättningsskyldighet

Om trafikföretaget inte i tid varslar om uppsägande av avtalet i enlighet med punkt 9, kan detta medföra ersättningsskyldighet. Ersättningens storlek fastställs genom att den genomsnittliga månadsförlusten under det föregående året multipliceras med tre, eller, om detta inte är möjligt, genom att det genomsnittliga månadsbelopp som utbetalats under det första året multipliceras med antalet karensmånader.

Om avtalet sägs upp på grund av att företaget inte uppfyller sina åligganden i fråga om allmän trafikplikt kan detta medföra ersättningsskyldighet enligt föregående stycke, varvid antalet karensmånader fastställs till sex.

11. Ingivande av anbud

Anbuden skall insändas per rekommenderat brev med mottagningsbevis, varvid poststämpeln på mottagningsbeviset skall gälla som bevis, eller också inlämnas på ort och ställe mot kvitto tidigast en månad och senast fem veckor räknat från datum för publiceringen av denna anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och anbuden skall ha inkommit före klockan 17.00 lokal tid, till:

Syndicat mixte Air Dordogne, Hôtel du Département, 2, rue Paul Louis Courrier, F-24019 Périgueux Cedex.

12. Giltighet för anbudsinfordran

I enlighet med artikel 4.1 d i förordning (EEG) nr 2408/92 gäller denna anbudsinfordran endast om inget lufttrafikföretag från någon medlemsstat före den 28. 2. 1999 har inkommit med en begäran om tillstånd att trafikera linjen i fråga från och med den 29. 3. 1999 i enlighet med den allmänna trafikplikten och utan att erhålla någon ekonomisk ersättning.